

[Flygaard]

og afgiftsudvalget fik, var vel nærmest, at det var et yderligere eksempel på, at en sådan sondring mellem renter af privat gæld og renter af erhvervsmæssig gæld ikke kunne effektueres. Man havde netop fastsat så vide grænser for retten til at trække renter af privat gæld fra, at man kun fik nogle få tusinde sager tilbage, som man administrativt skulle prøve at bikse med. Jeg synes, at det er en meget vovet påstand, hvis man tror, at Finland netop skulle være eksemplet på, at det kan lade sig realisere.

Jeg skal til slut oplyse, at et enkelt medlem af retsforbundets gruppe ikke deler gruppens opfattelse i øvrigt.

For så vidt angår beslutningsforslag nr. B 19 om ophævelse af fradragsretten for ejendomsskatter skal jeg kort meddele, at retsforbundet kan støtte det af socialistisk folkeparti fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Alfred Hansen (DR):

Jeg skal personlig gøre et par bemærkninger til beslutningsforslag nr. B 18, idet jeg har én lidt anden opfattelse af de veje, vi skal betrede for at nå frem til en ligestilling mellem ejere og lejere, end den, som retsforbundets ordfører, hr. Flygaard, har givet udtryk for.

Der er for mig ingen tvivl om, at rentehøjden og skattetrykket er skurkene i dansk økonomi. Det er også givet, at skattetrykket og rentefradragsretten frister til gældsætning. Det skattetryk, vi har fået, bl. a. forårsaget af stort offentligt forbrug, og det, at der i bruttoindtægten kan fratrækkes mange milliarder kroner, har betydet, at skattetrykket er blevet højere. Det er også givet, at når skattetrykket er så ublu, som det er, vil man gerne have barberet noget af indtægten væk. Det kan bl. a. gøres – og gøres fortrinsvis – ved at stifte gæld. Man er mere tilbøjelig til at acceptere en rentehøjde på 20 pct., når man ved, at man som følge af fradragsretten får betalt de 13 pct. over skatten. Det er derfor min opfattelse, at hvis vi skal have skattetrykket ned og hvis vi skal have renten ned, er det afgørende, at vi får fjernet rentefradragsretten og vedtaget en effektiv jordlovgivning, som fjerner lysten til at investere kapital passivt i jord med spekulation for øje. Hvis disse to forslag hånd i hånd kunne blive vedtaget i tinget, er jeg overbevist om, at vi ville få gi-

vet inflationen et ordentligt skud for boven. Vi ville få sænket renten og dermed drifts-omkostningerne for erhvervslivet og derved blive mere konkurrencedygtige.

Man ville endvidere få en socialt mere retfærdig boliglovgivning. Det er oplagt, at ejere og lejere skal ligestilles. Derfor kunne man også have ønsket, at SF havde taget konsekvensen fuldt ud og også stillet forslag om afvikling af subsidiering af lejerboligerne. Enhver form for subsidiering af befolkningens boligbehov bør afvikles. Enhver form for subsidiering kapitaliseres, hvad enten den gives som direkte tilskud i kroner og øre til lejere eller i form af fradragsret for ejere. Det har det tilfælles, at det fremmer prisstigning.

Kun de mennesker, der er ude af stand til økonomisk at klare deres eget boligbehov, bør naturligvis have hjælp fra det offentlige. Jeg mener, at det bør ske over sociallovgivningen.

Det er min opfattelse, at bygningerne ikke stiger mere i pris, mere i værdi, end den stigning, der rent faktisk finder sted på cement, mursten, arbejdsløn og moms. I de år man har haft momsen, har man foræret de allerede ved momsens indførelse etablerede husejere 22 pct., idet prisen på den ældre boligmasse og etablerede boliger altid vil stå i et vist forhold til det, det koster at bygge et nyt hus. Det samme kan ikke siges om jord. Al form for værdistigning, der finder sted på jord, sker i kraft af samfundets udvikling og vores stigende købeevne.

Det har været diskuteret, hvilke veje man så skal gå for at sikre den sociale retfærdighed, som det vil være at stille ejere og lejere lige i skattemæssig og bolig-mæssig henseende. Jeg mener, at det langt er at foretrække at afvikle rentefradragsretten over en årrække. Vi kan diskutere, om det skal være 15 eller 20 år. Jeg ville måske nok foretrække 20 år, men det er ikke det afgørende. Jeg mener også, at 15 års afvikling, som skitseret af SF i forslaget, vil være socialt retfærdig. Jeg tror ikke, der er nogen, der kan komme ud i økonomisk uføre, hvis dette vedtages. Det vil gøre det billigere at etablere sig fremover. Folk vil ikke låne flere penge, end de rent faktisk har behov for, og vi vil kunne få skattetrykket ned.

Hvis man vælger den anden model, som har været foreslået, den at forhøje lejeværdi-